

EDITORIAL NOVÝ FÉNIX



DANIELA FUXOVÁ
šéfredaktorka časopisu
Nový Fénix

Taky se někdy modlíte, ať se stane zázrak? Ať se něco najednou stane, co pomůže? Ať někdo přijde, něko-ho potkáte a něco se vyřeší? Někdy opravdu čekáme na zázraky, zejména ve chvílích, kdy jednoduše řečeno nevíme kudy kam. A zdá se, že dnešní svět nás do těchto situací někdy přímo i vhání.

V takových chvílích je to někdy fajn, takové to čekání na zázrak. Můžeme se i něčemu přiučit, například pokoře. Nebo víře, že nás určitě něco převyšuje. Anebo že každému z nás pomáhají andělé, jak o tom ostatně napsala již několik knih Lorna Byrne, která si oblíbila Prahu a nyní v květnu již sem potřetí přijela. Mohou tu s námi být i jiné duchovní bytosti, z vesmírné ale i z přírodní podstaty světa, například Anastasia – příběh o ní zase ožije v Praze letos v září, a jiné moudré a ochrani-telské bytosti.

Červnový Fénix ví, že světlo ani čas nevrátíš (**M. Rybářová**), ale aspoň přináší prapodivný příběh o setkávání bytostí nebes s pozemšťankou Pizamár (**S. Křečanová**) a nutnost potřeby ve snadných i nesnadných chvílích si uvědomovat síly samouzdravení (**J. Staněk**). Neboť náš život sám je nejen takzvaný zázrak, ale opravdu zázrak. A kolik záračných věcí se v něm děje? A v našem těle? Dýchání jako fyziologický proces, dýchání všech tkání, mechanismus a proces hojení ran, zlomenin, rozpouštění modřin, cyst a jiné. Samotná regenerace těla je někdy tak inteligentní, že i lékaři se mlčky ustrnují nad tím zázrakem. A touha po „žít dál“ napříč různými těžkostmi je samotným zázrakem již sama o sobě! Vše souvisí se vším, a i my v působení Luny i Slun-

MODLITBA

Michail Jurjevič Lermontov (přeložil Petr Kříčka)

*Když osud zlobně smýká mnou,
I ve dny krutých ztrát
modlitbu jednu líbeznou
si odříkávám rád.*

*Moc tajemná, jež sílí nás,
je v souzvuku těch slov
a krása, vyšší zemských krás,
z těch svatých prýští strof.*

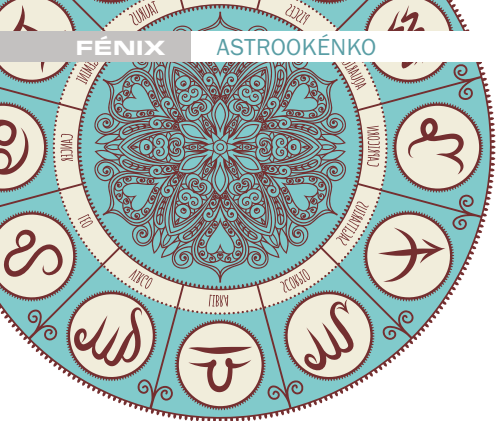
*S duše se břímě svalilo,
zlých pochyb zmizel mrak,
oko se slzou zalilo
A duši – lehko tak..*

Vypsala jsem z Lermontovovy knížečky *Lyrika* s hlubokým vděkem svému manželovi Evženovi, který mně ji věnoval na uvítanou při mém návratu z Anglie v roce 1949, kde jsem jako studentka filosofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně byla se skupinou studujících angličtinu na výměnném pobytu.

Miluse Kubičková

ce (**L.Clara**) s našimi orgány „coby“ vesmírnými tělesy (**P. Baudyšová**) ctíme ono „zdraví nadevše“.

V červnu je vždy chuť na dobrou péči o tělo prostřednictvím procházek v přírodě. Naberte energii pro tělo i pro duši (**K. Funk**) a také zatočte s prachem (**A. Strunecká**)! Nezapomeňte na kvalitní a zelenou stravu a pitný režim a vodu života (**A. Horká**)! Opouštějte staré zlovyky, například kouření (**V. Karst**, **L. Clara**) a najděte svůj nový smysl života (**O. Kališová**). Dny jsou více a více plné slunce a dle Sv. Jana (**K. Pražský**) i to naše vnitřní slunce nás osvětluje! Blíží se čas dovolených a odpočinku. Komunikujte lépe s partnerem (**R. Štěpánková**) a navštivte nějaké silné energetické místo (**Jan**), dejte si dobré kafe, třeba i v kočičí kavárně (**J. Duchková**). Věnujte se více svým dětem, a nezapomeňte jim během světlých večerů číst (**N. Vlasáková**). Přejeme za Fénix hodně aktivních chvil a radosti do blížícího se léta, brzké přiblížení se ke hvězdám (**E. Novotná**). A snad přijde i ta iniciace, jako ten zázrak, na který stále čekáme! **Těšíme se na příště, tentokrát spolu s Tomášem Klusem, který má pro čtenáře Fénixe připraven celý příběh o své zvláštní cestě za uvědoměním si vlastních sil, ale trochu jinak, než byste čekali.**



ASTRO NA ČERVEN BLÍŽENCI 22. 5.–21. 6.

Text: Dr. Jarmila Gričová, astroločka foto: archiv



Když astrolog při studiu horoskopu narazí na ohnivý Mars ve znamení buď Raka nebo Ryb, lehce se zachmuří. Velice dobře ví, že jde o postavení, které je pro zrozence náročné, a které ho během života často dostane do obtížných situací. V důchodu pak na to sice zasloužilý senior vzpomíná jako na něco, co bylo nepříjemné, ale co ho posunulo dál a výš (i když způsobem poněkud nevybíravým), ale ve chvíli, kdy s projevy takovéto planetární energie zápasí, by byl moc rád někde jinde a hlavně neposunutý.

Letošní červen bude v tomto ohledu rozhodně netuctový. 4. června se totiž dostává do Raka Mars, a vydrží zde až do poslední červencové dekády. Staří mistři říkávali, že Mars v Raku ze všeho nejvíce touží po rodině – a pokud rodinu nemá, celkem bezohledně vstoupí do jiné. Pokud máte v tomto období pocit, že váš kamarád či kamarádka ve svém vztahu trpí, a usoudíte, že ho či ji zachráníte tím, že jim nabídnete ruku, život a zabezpečení, pozor na to. Věci opravdu nemusí být takové, jaké se zdají být, a vy byste mohli svého rozhodnutí mnohokrát litovat. Ztráta dobrého kamaráda, který by vás poslal do háje, by byla za všech nepříjemností, které by vaše rozhodnutí přineslo, tou nejmenší...

To, že se budete chovat moudře v srdečních záležitostech, ještě neznamená, že máte vyhráno. Obzvlášť náročným dnem bude 25. červen, kdy se Mars dostává do kvadratury

s Jupiterem. Jde o postavení, které i rozumné lidi zbavuje smyslu pro míru, a nutí je, aby bojovali za něco, co za to vůbec nestojí. Pozor na to! Situaci naštěstí od 6. června až do konce měsíce vyrovnává Venuše, která prochází svým domovským znamením Býka. V praxi to znamená zklidnění, orientaci na malé i větší životní radosti. S Marsem je Venuše v sextilu, což vytváří atmosféru, kdy i ten nejzavilejší odpůrce jakékoliv manipulace bezbolestně pochopí, že spor na lačný žaludek a v erotické tenzi nic nevyřeší, zatímco popovídání, před nímž proběhne dobrá večeře a oboustranné příjemné milování, zbaví veškeré problémy ostrosti a naléhavosti. Dokonce se může stát, že dva takto „premedikovaní“ lidé budou posléze každý sám přemýšlet, proč se vlastně chtěli hádat, když to řešení přece je tak jednoduché a snadné.

Jak již bylo řečeno, bude letošní červen probíhat v trochu jiném tempu než obvykle. Čest přelétavých, intelektuálně nadaných a všestranně výkonných Blíženců zachraňuje kromě Slunce (které se v Blížencích nachází do 21. června 06.25 SELČ) i jejich vládce Merkur. Ten však znamením svého domicilia proletí rychlostí téměř nadzvukovou, neboť zde pobývá od 7. června 00.16 SELČ do 21. června 11.59. Během těchto dvou týdnů je však v živlovém trigonu s Jupiterem, který je navíc po obrátce do přímého chodu (nastává 9. června v 16.04 SELČ) a je tedy velice silný. Pokud máte pocit, že jste vymysleli něco, co je opravdu dobré, odložte veškerý ostych a představte to světu. Ve chvíli, kdy se dozvíte, že se s vámi počítá na zahraniční služební cestu nebo pracovní pobyt, nehledejte obezličky, jak se z toho dostat, ale neváhejte a jedte. Zvlášť prozíravě byste se měli chovat kolem 13. června, kdy Merkur s Jupiterem vytváří přesný, neboli exaktní trigon. Po nabídkách, které padnou, musíte sáhnout bez váhání i v případě, kdy patříte k lidem, kteří si pro jistotu všechno dvakrát promyslí a rozhodnou se až po zralém uvažení. Jak již bylo řečeno, Merkur letí kupředu velkou rychlostí, a příležitost, po které nesáhnete hned, se už nikdy nevrátí. Seberte odvahu, poproste Merkura o přízeň a bez obav požádejte buď o štěstí, nebo alespoň o zajímavější život.

Držím palce! Vaše dr. Jarmila Gričová

OBSAH NOVÝ FÉNIX Č. 6/2017

1 INSPIRACE A TAJEMNO

Melanie Rybářová
Slunovrat. Světlo bez návratu 6

Karel Pražský
24. 6. Narození Jana Křtitele 8

TÉMA MĚSÍCE

Josef Burgr
Mimozemské prvky v písmu (III.) 9

Soňa Křečanová
„Pohádka“ pro dospělé 14

2 ZDRAVÍ A OSOBNÍ ROZVOJ

Josef Staněk
Síly samouzdravení 18

Karel Funk
Energie pro tělo a nebo pro duši 22

Jiří Patočka a Anna Strunecká
Informace ukryté v domácím prachu 26

Alena Horká
„Diamantová voda a zázračná uzdravení“ 29

Vavřinec Karst
Ideální dny kdy přestat kouřit 30

Lenka Clara
Bez cigarety = vystoupit za závislosti 32

3 TERAPIE A PORADENSTVÍ

Oldřiška Kališová
Život duše a my 34

4 VZTAHY A RODINA

Radana Rovená Štěpánková
Jak slovy pomoci k obnově a rozvoji partnerství (I.) 37

Jana Duchková
Malá črta z žensko-mužské interakce 39

Naděžda Vlasáková
Ty děti dnes vůbec nečtou! 40

5 ŽIVOTNÍ STYL A PŘÍRODA

Jana Duchková
Kafe mého života 42

Jan
Svatý Jan pod Skalou 44

6 HISTORIE, ZÁHADY, ASTRO

Eva Novotná
Projít iniciací v Rosekruciánském chrámu znamená přiblížit se ke hvězdám 48

Eva Novotná
Podle Rosekruciánů lidé nemají jen práva, ale i povinnosti 51

Jarmila Gričová
Marylin Monroe 52

Pavla Baudyšová Jirků
Astrologie a zdraví (II.) 54

Lenka Clara
Využijme solilunární cyklus 57

Lenka Clara
Novoluní v Raku 24. června 2017 58

7 AKTUALITY, PORADNY, PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ A KALENDAŘ AKCÍ

Martin Kolár
Bylinářova poradna 59

Simona Lišková
Andělská poradna 60

Křížovka o ceny 62

Numeroložka Lenka Suchardová
Co nás čeká v červnu 63

Kontakty 63

KALENDAŘ AKCÍ 64

Předplatné 66

SLUNOVRAT SVĚTLO BEZ NÁVRATU

Text: Melánie Rybárová, foto: pixabay.com

PODLE KALENDÁŘE ZAČÍNÁ LÉTO 21. ČERVNA, KDY NASTÁVÁ SLUNOVRAT. TAK JSME SE TO UČILI VE ŠKOLE A PODOBNĚ SE TOMU UČÍ DĚTI I DNES. PRAVDA OVŠEM JE, ŽE V OKAMŽIKU SLUNOVRATU SE POČÍNÁ ZEMĚ OD SLUNCE ODVRACET, VZDALUJE SE MU A SPÍŠ NEŽ POČÁTEK LÉTA JE TO TEDY ZAČÁTEK NÁVRATU K ZIMĚ. TO, CO VNÍMÁME JAKO LÉTO, JSOU VLASTNĚ DOZVUKY PŘÍVRATU NAŠÍ ZEMĚ PŘED SLUNOVRATEM. JE TEDY TVÁŘ NAŠEHO KLIMATU, ALESPŮ V TÉ ČÁSTI SVĚTA, V NÍŽ ŽIJEME, JAKÝMSI ZPOŽDĚNÝM NÁSLEDKEM, KTERÝ UŽ V SOBĚ NESE ZNAMENÍ ZMARU, TO JEST NÁVRATU K ZIMĚ A TMĚ.

Ze slunovrat není návratem slunce, nýbrž rotací země, která ho obíhá, ví sice každý, ale jako bychom nebrali na vědomí, že právě teď a každou vteřinou země s námi provádí dvojitou rotaci, kolem své osy a kolem slunce. V našem žití je mnoho paralel s děním ve vesmíru. Dnes se zastavím u fenoménu léta. Léto mého mládí, léto na venkově.

Většinu času jsme trávili v řece a kolem řeky, na hrubém betonu sázavského jezu. Tam jsme prožívali dětská přátelství, měnící se rok od roku v první nevinné lásky. První blažené pocity a první slzy. Blažené nicnedělání bez snahy pomoci trochu „na poli“. Ovšemže dětská pomoc by byla sotva významná pro zemědělství, které tehdy ještě nedisponovalo různými

později samozřejmými mechanismy. Ty ovšem mnohdy uškodily matičce Zemi víc, než když lidé sklízeli úrodu jen vlastníma rukama.

Život jsme poznávali z lepší, bezstarostné stránky, a bylo to spíše na poli vztahů, kde jsme zjišťovali, že není nebe bez mráčků a dokonce ani bez letních bouřek. Ti hloubavější si začali uvědomovat, že každá mince má dvě strany a že není růže bez trní. Vzpomínám si, že jsem jednou jako vlastní objev říkala svým přítelkyním: „Víte, člověk by se měl radovat, když má problémy, protože z těch se dostane a pak to zákonitě půjde nahoru. A naopak, nepropadat euforii z ničeho, a spíše se připravit na to, že není věčně posvěcení“. Přítelkyně se na mne dívaly trochu divně a v duchu si asi klepaly na čelo. Ve mně ale tohle vědomí stálého střídání světla a stínu už zapustilo kořeny a průběžně mi pak v životě pomáhalo brzdit mé prožívání euforií i žalů.

Trvalo ještě pár desítek let, než mi otevřel oči další fakt, nad nímž se nikdo nezamýšlí. A to navzdory tomu, že ho objevíme už v učení Indů, Egyptanů i jiných starověkých národů. Podle mého mínění

Na rozdíl od opaku, nevědomosti, zaslepenosti, tmy. Ve snaze snažit se nalézt světlo (osvětlení) a ovšem nejprve ho hledat, obracet se k němu. Podle průpovědky připisované Angelu Silesiovi: „Stojím-li zády ke světlu, vidím před sebou stín. Vřak když se čelem obrátím, tmu stínu nevidím“. Uběhlo mnoho desítek let, kdeže loňské sněhy jsou, kde jsou tehdejší radosti i žaly. Země mnohokrát vykonala svou otáčku kolem slunce, ale řeka stále světélkuje v jeho záři a na sázavském jezu se vystavují jeho paprskům opálená těla dívek i chlapců. Něco je stejné a mnohé zas docela jiné. Přála bych si, aby stále houstly řady těch, kdo hledají světlo a staví se k němu čelem, a naopak aby ubývalo těch, jejichž tvář je stále zamračená jako nebe před bouřkou, těch, kdo se brodí v bahně věčné kritiky stínů své doby a jejichž snaha je upřena na maximální vydolování požitků z bezuzdných emocí. Původ slova emoce je vyrušení, narušení. Co ruší emoce? Především náš klid, mír v duši, emoce jsou zábranou světla a kamarádem tmy. Přála bych si, abychom se naučili milovat mírnou a smírnou radost, jaká zahrnuje do své náruče přátele, ba i nepřátele, tak jako slunce, které svítí stále stejně navzdory bouři a vichřici, navzdory tomu, zda se mu ta či ona planeta blíží či vzdaluje. Přeji krásné a žehnané léto všem.

ŽIVOT JSME POZNÁVALI Z LEPŠÍ, BEZSTAROSTNÉ STRÁNKY, A BYLO TO SPÍŠ NA POLI VZTAHŮ, KDE JSME ZJIŠŤOVALI, ŽE NENÍ NEBE BEZ MRÁČKŮ A DOKONCE ANI BEZ LETNÍCH BOUŘEK.

nejlíp a zcela lapidárně ho vyjádřil ve 4. století svatý Augustin, když prohlásil: „Tma je pouhým nedostatkem světla“. Chtěl tím říci, že tma nemá vlastní bytí, vlastní totožnost, protože – na rozdíl od světla – nemá zdroj. Tahle pravda mne uchvátila a utvrdila mne ve snaze ztotožňovat světlo duchovní s tím, co má pramen, co je částí pravé Skutečnosti, s tím co JE.



Jan Křtitel byl dlouholetým ochráncem a učitelem Ježíše a měl mnoho dalších učedníků včetně několika apoštolů, položil základy učení moudrosti a lásky, oživil tradici křtu a odkázal nám skrze Ježíše modlitbu Otčenáš.



24. 6. NAROZENÍ JANA KŘTITELE

Text: Karel Pražský, kresba: Eva Lehotská

BÝVÁ NAZÝVÁN PROROKEM – PŘÍTELEM ŽENICHOVÝM, HOŘÍCÍ LAMPOU, ANDĚLEM, HLASEM POKORY, ELIÁŠEM, KŘTITELEM, HEROLDEM A PŘEDCHŮDCEM.

Jan je „více než prorok“ a „mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší než Jan“. Ježíš

Jan Křtitel je výjimečnou osobností a věnoval se cele vysokému cíli – vypátrat sílu života, uplatnit ji a podrobit ji božím zákonům. Síla života, to je Duch boží. To on propojil pomocí křtu Ježíše se svatostí. To on ji v něm aktivuje tím, že už ji v sobě má. **Svatost není nic jiného než odmaskování.** A to je Jan Křtitel. Je už pravda, že už přirozenost. Je už ve svém životě naplno tím, kým je i **uvnitř**. Tím se s Ježíšem navzájem poznávají. **Narození Jana, který se proslavil křtěním vodou, slavíme 24. 6.** Číslo 24 je vyjádřením vyšší celistvosti a propojení = 12+12 (den je 24 hodin, 12 hodin den a 12 hodin noc). 24 = 12 + 12 = 1+2 + 1+2 = 3+3 = 6 (vrcholná Láska je poznání milosti Spasitele). 6 = 2+4. Křest vodou je vzpomínkou na ony tajemné a posvátné události, jimiž se Bůh

a člověk znovu spojují pro život v celém rozsahu bytí. To je 24 hodin denně v nové kvalitě. To je 24 hodin denně v lásce po proměně, **po přechodu z vody ze studně na vodu života.**

Dva Janové – Křtitel a Evangelista. Druhý Jan patří mezi čtyři evangelisty (Marek, Matouš, Lukáš, Jan). Křtitel očekává toho, nad nímž je nebe otevřené, a smí ho ještě vidět. Zatímco Křtitel křtí vodou, aby vedl k novému životu, Evangelista je již pokřtěn ohněm, „světlem světa“. Křtitel praví: Já to nejsem! Ale ten, který po mně přijít má! Připravuje mu cestu! I evangelista praví: Já to nejsem! Ten ve mně je tu! On se ve mně usídlil! Janové věděli, že „**Dílo je vším, osoba zasloučenosti ničím**“. V příběhu Jana lze vystopovat poučení i pro naše současné jednání. Aby se mohla stát dobrá věc, **nesmí se šířit skepse a negace.** Důležitost Jana Křtitele je obrovská. To on vodou propojil pomocí křtu Ježíše se svatostí, žitím naplno božskou podstatu v sobě. Silný duch světa chce přebývat v celém našem těle, chce působit všemi našimi údy. Od srdce k ruce vlní se proud nové božské tvůrčí vůle. V letní době je v člověku zápas, kdy dvě slunce, slunce venku a slunce uvnitř, symbolicky spolu zápasí o člověka. Po tisíciletí vzhlíželi lidé ke slunci, vzývali v jeho světle božské spasení. Každé opravdové prožívání však vede k tomu, že sluncem-ohněm se musí stát sám! Ale ohněm zevnitř! Tak mluví třetí velký Janův výrok. *Přijde někdo, kdo vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm!*

Kde je oheň, který mě může zcela prožhnout duchem? Tu nám odpovídá jiný hlas. **Já jsem světlo světa.** Zde je **Já**, které září ve světle! Zde je světlo, které vychází v **Já**. V minulost – **My ve slunci!** V budoucnosti – **Slunce v nás!** A každého roku přichází slunce a zkouší nás, jak v nás světlo zesílilo. *Viz celou verzi na www.novyfenix.cz*

*Jan a láska ruku v ruce jdou,
někdy je cestou rozpletem,
je však v lidech, jak bude dál,
dají-li se dohromady,
bude z nich zase pár.*

*Jan a láska u cesty stojí,
mějme v sobě světlo a lásku,
to je to, co je poji,
jen tím se nerozdvojí*

ESEJ JOSEFA BURGRA: TAJEMSTVÍ PÍSMO MIMOZEMŠŤANŮ

ČÁST TŘETÍ

MIMOZEMSKÉ PRVKY V PÍSMU

Text: Josef Burgr, grafolog a spisovatel, bývalý kriminalista, foto: redakce

LZE VYUŽÍT GRAFOLOGII V GENETICE? PROČ SE NAŠÍ CIVILIZACI ŘÍKÁ, ŽE JE INDOEVROPSKÁ? STEJNÝ ZÁKLAD RUKOPISŮ TŘÍ NÁRODŮ – ARABŮ, ŽIDŮ A INDŮ? SPOLEČNÝ VLIV Z MINULOSTI?

PÍSMO VE SVĚTECH MINULÝCH

Co nám písmo napoví o různorodosti vývojových stupňů společností v minulosti? Hned na začátku jsem narazil na to, že v Bibli (mém základním zdroji informací) není žádné pojednání o významném národu Sumerů, který kolem roku 3000 př. n. l. významně ovlivnil život všech Arabů zejména v oblasti Mezopotámie. Dosud se však neví, kdy a odkud Sumerové přišli a proč. Přece nespadli z nebe. Přitom to byl národ, který dal naší části světa klínové písmo. Na hliněných tabulkách jsou k vidění návody na pěstování zemědělských plodin. Tady jsem si poprvé ve svém „bádání“ potvrdil, že historii nechali a nechávají psát podle svého jen ti, co byli nebo jsou právě u moci. Čím Sumerové tolik

vadili, že i Bible vypustila být jen zmínku? Jaká už tehdy byla společnost úplatná, ukáží vám v zajímavém textu o jejich tehdejší školní výchově z knihy S. N. Kramera „Historie začíná u Sumerů“ (v překladu Josefa Klímy): *Byl to patrně špatný den pro tohoto žáčka přes veškerou jeho uctivost. Za pozdní příchod dostal rákoskou od různých členů učitelského sboru i za mluvení a vstávání. Pozval učitele k sobě a dary ho obměkčil. Otec mu popřál sluchu a tak byl učitel pohoštěn vínem a jídlem, navlékl mu prsten i oblečen byl v nový šat. Syn byl poté ohodnocen slovy: „Mladý muži, poněvadž jsi dával pozor na má slova, poněvadž jsi nic nezanedbal, kéž dospěješ až k vrcholu písařského umění. Kéž jsi první mezi svými bratřími, kéž jsi hlavou svých*

Indické chrámy inspirované tvarem plavidel



přátel. Dobře jsi plnil školní povinnosti, stal ses vzdělaným člověkem.“ A to prosím bylo napsáno klínovým písmem před tisíci roky. Vyspělé společnosti žily porůznu, nejen v Indii a její blízkosti. Dokonce v knize maďarského vědce Béli Kéki: „5000 let písma“ je zaznamenán příchod židovských „pastevců“ do Mezopotámie už v letech 14.-12. stol. př. n. l.! A založení prvního židovského státu Saulem, kterého následoval král David. Tedy i v tomto čase se už mohly dávat na pochod národy kolem bojiště „Války Tří světů.“ Ve starých knihách o Tibetu a Barmě mne zase zaujala následující citace: V té dávné době, „*kde v proudu Indu vycházelo slunce, září velké přístavní město Dilmua se svými doky, sídlištěm s kanalizací a dílnami s výrobky z mědi, ale též ze stříbra a zlata.*“ Kde se to tam „Pane Bože“ v té době kolem 3. tisíciletí před naším letopočtem, všechno vzalo? Lze se domnívat, že civilizaci tehdy tvořili Sumerové a vlivy mimozemšťanů? Po válce světů přece lze předpokládat mnoho přesunů přeživších napříč kontinenty, a to včetně Mezopotámie.

CÍLENÉ ZAPOMNĚNÍ

Staletí plynula. Na svět přišlo a odešlo více generací. Společnost se třídila a formovala.

Lidé si počínali porůznu, jak jinak, lišili se vztahem k práci, lišili se majetkem, vlivem i smýšlením. Následkem toho měli i odlišné názory na správu a řízení společnosti. Problematika víry v Boha se dostala do popředí, neboť snáze se tak prosazovaly potřebné sdělení a cíle. Objevovalo se také stále více věrozvěstů správného slova Božího. Ale spíše přibývalo lidí vypočítavých, kteří mysleli jen na svůj prospěch. Příklady měli dost a dost. A i ta bájná Indie nám však stále nechává svá tajemství. „*Ježíš žil v Indii*“ – je kniha Holgena Kristena z roku 1993, kde čtu toto autorovo sdělení: „*Z jedné pověsti se stalo učení, ze svobodného společenství korporace právní, z volného svazku hierarchický aparát. Přesně opak toho, co chtěl Kristus. Boj „o pravou víru“ zanechal za sebou hluboké stopy násilí a krve. A tento boj trvá od apoštolů až do dneška.*“

Hypotéza o Ježíšově putování po Indii a Tibetu je známá odedávna, ale je beze změny odmítána oficiální vědou i církví.

Učení Ježíše Krista bylo před těmi 2017 roky pro lidstvo ale tak důležité, že se lidé rozhodli, začít počítat nový života běh právě od data jeho narození, ...

JSME INDOEVROPSKÁ SPOLEČNOST?

Přišli naši předkové asi před 5000 lety z Indie? Byť třeba i s „menší zastávkou“ na území dnešní Chorvatska? Když v dávnověku tehdy začaly ony dva „lidské“ kmeny v Indii spolupracovat a formovat se, šlo o kmeny velmi rozdílného stupně vývoje. Rozdíl to byl veliký, asi jako mezi letadlem a koloběžkou. Ani jedna strana si neuvědomila, že nadřizeností a podřizeností se zapustily kořeny k postupné nenávisti. V Indii došlo v roce 3127 př. n. l. k válce tří světů, v níž strana na vysoké technické úrovni ji zřejmě ukončila použitím atomové bomby. Dva milióny poražených odpůrců o důvodech svého tažení už vypovědět nemohly. Kořeny zla u jejich potomků však zesílily. Vítěz pak, zřejmě podle zvyklostí či pravidel na jiné planetě, musel ztrestat hlavní sídlo poraženého útočníka, příběh Sodomy a Gomory je proto velmi vypovídající. Provedl to opět atomovou bombou. Dokládá to i obsah

Chrámy v Tibetu střeží nejedno tajemství.



textu v Bibli. Následkem toho musely veliké území kolem míst výbuchů v Indii opustit statisíce místních obyvatel a dát se na pochod do nových domovů. Dá se předpokládat, že zřejmě i část tehdejších „vyspělých“ či mimozemšťanů museli opustit a asi i opustili zamořené území zřejmě díky svým technicky vyspělým plavidlům.

Rozhodl jsem se na základě svého osobního a důkladného studia sdělit veřejnosti tyto úvahy a závěry. Doufám, že bude mít po

5000 letech už někdo konečně odvahu připustit na naší zeměkouli existenci mimozemšťanů. Co vám v tom brání? Že se v nich nepoznáváte? Nebo pochybujete, že vůbec byli? Stěhování národů také nebylo? A co vzpomenout nedávnou vzpomínku na zbraně z druhé světové? Ještě si pamatuji, jak nám Hitler vyhrožoval, že nás všechny zničí novou zázračnou zbraní. Dnes víme, že kdo si v Německu věděl o dávné atomové válce v Indii. Vyslali do Indie nejdřív špióny a potom mladého nadaného vědce, von Brauna, který se zabýval studiem letů do vesmíru. Doba mu však přidělila jinou úlohu, raketu F-1. Ke konci války s ní Němci bombardovali, ale jen Anglii. Atomovou bombu však Hitler nedostal a svět byl zachráněn. Dozvíme se někdy, jak to tenkrát bylo? Anebo

DVA MILIÓNY PORAŽENÝCH ODPŮR-CŮ O DŮVODECH SVÉHO TAŽENÍ UŽ VYPOVĚDĚT NEMOHLI. KOŘENY ZLA U JEJICH POTOMKŮ VŠAK ZESÍLILY.

vše je zcela jinak? Na konci války to poznali spojenci Hitlera – Japonci. Byl to výbuch dvou atomových bomb. Zato všichni členové protihitlerovské koalice dostali možnost si takovou bombu také vyrobit. Kdo myslíte, že byl první? Indie a Pákistán!

Zjištěné ale bohužel nasvědčuje poznání, že ta naše velká, světová rodina je napříč civilizacemi nezládnutelná a stále se někde o něco hádá nebo rovnou vraždí. Ke všemu se jim daří kazit vzduch, přírodu, narušovat citlivou rovnováhu života na Zemi a dále hromadit atomové zbraně (jako tehdy ti Mimoszemšťané). Bude to svádkem k jejich použití.

S vaším souhlasem **chci přispět k odporu** snahy jistých kruhů o vývoj **kosmických zbraní**. Velice proti nim vystupoval před léty sám von Braun a nyní v tom pokračuje jeho sekretářka Carol Rosin, jejíž názory



Neprobádané texty v Tibetu

stručně tlumočím. Hrozbu z vesmíru považoval její šéf za účelovou lež, ale existenci mimozemšťanů nikdy nevylučoval. Navrhoval, aby kapitál pro vývoj zbraní byl převeden na výzkum vesmíru a vybudování tamních objektů, jako laboratoří,

škol, hotelů a podobně. Na závěr svého pojednání paní Rosin použila tuto krátkou větu: „**POSLEDNÍ KARTA JE MIMOZEMSKÁ.**“

DAJÍ SE VŮBEC ODEZŘÍT MIMOZEMSKÉ PRVKY V PÍSMU?

Není vůbec jednoduché psát o písmu, které pravděpodobně používali lidé před více než 5000 lety, a možná i pod vlivem kontaktu s vyspělými civilizacemi z vesmíru. Musel jsem vycházet z toho, že se jednalo o civilizaci vysokého stupně inteligence, zejména technické, již jsme my dodnes nedosáhli. To mi situaci velmi ztížilo, ale zároveň nabídlo řešení. Budu to hodnotit tak, jako by šlo o písmo naší latinky. V této vidíme vysokou inteligenci v malém

neokázalém, pravidelném písmu, tvořeném stálým tlakem v rovném řádku a bez jakýchkoliv nadbytečných tahů. Podpis odpovídá pojetím a velikostí jeho rukopisu. Jen tak se představuje hodnotný vyvážený charakter. Právě takové mám ve své sbírce. Jedním z autorů je i světově uznávaný vědec profesor Albert Einstein. Jeho rukopis byl otištěn již na začátku textu pod č.

4. Zde je také pojednání o genech a jejich nepřerušitelné existenci. Samozřejmě, že v životě záleží i na genech partnera, zda dojde k jejich splynutí. Kdyby tomu tak nebylo, měli bychom Einsteinů asi více. Tito lidé bývají velice plodní. Je tedy jasné, že on a jeho písmu podobní lidé jsou potomky lidí z vesmíru. A co na závěr? Myslím, že představa meziplanetárního cestování již není lidem tak vzdálená a nepochopitelná. Věřím, že se lidstvo

za dalších sto roků dostane i tam, kde kdysi žili naši dávní předkové. **Vědecká zkoumání v Indii a na jiných místech světa by k tomu již jistě brzy mohla přispět a dlouho tajená fakta před veřejností tak brzy vyplavou na povrch.**

Plná verze článku zveřejněná na našich webových stránkách www.novyfenix.cz



Nefilim a Jeho koráb

UKÁZKY S PRVKY MIMOZEMSKÉHO PÍSMÁ

Čerpal jsem převážně z mé knížky „Podpis je vaše vizitka“. Jsou to výhradně a záměrně již nežijící Češi.



Staročechům vévodí Jan Hus (1*), následuje ho Jan Žižka (2*), dále Jan Ámos Komenský číslo (3*), následuje prezident Tomáš Masaryk (4*), jeho syn Jan Masaryk (5*), další prezident Václav Havel (6*). Následují spisovatelé: Alois Jirásek (7*), Jan Neruda (8*), Karel Havlíček Borovský (9*), Karel Hynek Mácha (10*) a Božena Němcová (11). (Jako profesionální grafolog se zde nevyhnu poznámce: všimněte si v jejím dopisu Janu Evangelistu Purkyněmu, že byl napsaný „nadvakrát“. Horní část písma je psané pod vlivem bolestí způsobených



bené „cukrovkou“, šipkami označují tečky a čárky nemající funkci, a dolní část písma je však již plná energie.) Dále viz: Cestovatelé a spisovatelé Miroslav Zikmund (12) a Jiří Hanzelka (13) a herec Hugo Haas (14*). Následují malíři: Jan Slaviček (15*) a Max Švabinský (16*). Bohužel jsem mohl do mé eseje umístit jen omezené množství osobností našeho národa. Vy si však můžete na tisícileté působení vlivů, genů a dědičností (včetně možných vlivů i reinkarnačních) udělat názor sami.

*Oblohu svírá zlatý lem,
Květeny voní do všech stran,
Mudrc pod košatým platanem,
Krásou žen je upoután...*

BOŽSTVO A PRASLOVANKA PIZAMÁR „POHÁDKA“ PRO DOSPĚLÉ

Text: Soňa Křečanová, foto: archiv autorky

ZA TAKOVÝCH OKOLNOSTÍ SE POÉTOVÉ RYCHLE CHÁPALI HŮLČIČKY, ABY NA HEDVÁBNÝ LIST ČI NA HLINĚNOU TABULKU ZAPSALI JÍMAVÉ VERŠE, JEŽ BY NEPOHASÍNÁVALY ANI PO SMRTI, ANI PO TISÍCILETÍCH. A V BÍLÝ OPAR OKOUZLENÍ SE MĚNIL I POHLED PRADÁVNÝCH BOHŮ, TO KDYŽ SMRTELNÉ ŽENY A DÍVKY PŘEJALY PODOBU BOŽSKÉHO VZEŘENÍ...

Nebeští kočovníci, tvůrci a učitelé lidí, Annunakové, jež se pravidelně objevovali z hlubin vesmíru v naší sféře, a již dostali jméno „nebeští Boží, sestupující na Zem“, mohli ve svém rozmaru povýšit do svého božského stavu i kteroukoliv lidskou bytost tím, že jí udělili nesmrtelnost. Nesmrtelným se takto měl stát i náš slavný vládce Slovanů, Sámó, jenž byl také přizván na palubu vesmírného korábu na hostinu. Mé vyprávění dnes ale bude o vztahu k jiné lidské bytosti, ke krásné praslovanské dívce Pizamár – jíž by ovšem básníci píší zleva doprava, ve své poezii

nejspíše opěvovali jménem Ráma_sí. Tato pozemšťanka nevidané krásy, jako vzácné vykvetlý kvítek, vyrůstala na březích přítoku řeky Dunaje, v místech, které prapředkové považovali za srdce všech Slovanů. V té době již měli nebešťané pro sebe rozdělené oblasti dozoru na Zemi; a jejich Nejvyšší velitel, jehož Slované a Árijci nazývali Synem Slunce a božského ohně, se při svých obvyklých nebeských obhlídkách velmi rád shůry kochal pohledem po sytém zelení nekonečných lesů Karpat, po křišťálových okách horských ples a skalnatých vrcholcích Alp; jeho zrak dále klouzal k ná-

vrším, bystrým říčkám a potokům, přes projasněné lužní hájky; jindy jej zaujaly divoké pustiny, táhnoucí se až k Dněpru. Ale s největším potěšením Nejvyšší pozoroval ze svých výšin rozlehlost krajinu Dunaje, v níž se mohutná řekajevila jako rozvázaná stuha, pohozená v pestrobarevné louce. Nebeský vozataj znal i milé a pohostinné obyvatele z jejích břehů a přítoků, a zde také poprvé zahlédl i mladinkou rybářovu dceru, dívku nezkaženou žádnou chtivostí, půvabnou a prostinkou Pizamár. Líbezná dívka ani v nejmenším netušila, že její kouzelný zpěv a krásný vzhled přitahuje nebešťana čím dál více, že sám sebe přistihuje, že Pizamár vlastně vyhlíží, i hledá, a že se tento Všude-přítomný bůh, ve své rostoucí touze utápí čím dál víc, jako v pohyblivém písku, navátém citovou smrští... A tak, jednou jako perlová vůně, podruhé jako stříbřitá mlha, jindy jako lehký vánek, a potom ještě mnohokrát v této podobě, laskal Nejvyšší bílé paže a nevinné tělo Pizamár. Když však dívka několikrát otěhotněla, dokonce se Nejvyšší za svou slabost i styděl, a tak zařídil, aby

NEBESKÝ VOZATAJ ZNAL I MILÉ A POHOSTINNÉ OBYVATELE Z JEJÍCH BŘEHŮ A PŘÍTOKŮ, A ZDE TAKÉ POPRVÉ ZAHLEDL I MLADINKOU RYBÁŘOVU DČERU, DÍVKU NEZKAŽENOU ŽÁDNOU CHTIVOSTÍ, PŮVABNOU A PROSTINKOU PIZAMÁR.

pokaždé jeho polobožské a zcela lidské dítě přišlo na svět neživé. Stín černý jak havraní křídlo klesl do dívčiny duše; zoufalá, stojíce na skále, tolik si přála zemřít v divokých peřejích vod... Ale pokaždé, než stihla udělat poslední osudový krok, upadla do podivného, hypnotického spánku. A tehdy, služebně nižší „Bohyně“, Lada a Chors, samy matky, se již na dívčino trápení nemohly více dívat; vždyť už i stařešinové z rybářské osady začali dívku podezírat z toho, že má pletky s démony, nebo samotným Černobogem, chudinka! A proto se před Hlavním velitelem vesmírného ko-

rábu zmínily, že by měl záležitost s Pizamár dát do pořádku, a nejlépe – dívce darovat nesmrtelnost...

Zde musím uvést na pravou míru to, že pro samotné nebešťany ona „nesmrtelnost“ sama o sobě neznamenal nic. Mezi sebou se totiž „Vznešení“ přiklínili k trochu jinému názoru na řečenou nesmrtelnost: že pro nás, lidi se nesmrtelné stane skutečně jen to, co nám zůstane uložené v naší lidské paměti! A z toho důvodu se nebránili ani uctívání, ani stavění chrámů. Zatím na palubě vesmírného plavidla „Bohyně“ Chors celičkou „duši Pizamár“, ocitající se opět v hlubokém spánku, ponořila do „nápoje bohů“, zázračné medoviny zpracované božskými včelkami. Pravda, nápoj získala trochu podvodně, zinscenováním intriky na Podagu, jinak ostrážitou strážkyni zásobárny medového moku. Když nakonec „duše dívky“ byla vykoupána, po vynoření zářila tak oslnivě, že Pizamár de facto takto svítící by ani nemohla vstoupit bez nového ochranného roucha k „Bohu podzemí a duší“, k váženému Velesovi. Do jeho hájemství totiž nesměl proniknout jediný světlý paprsek, ba ani odražený svit; na tomto děsivém místě pak bylo nutné ze stěny jeskyně, „setřít otisk dlaně“ Pizamár; dnešní rétorikou řečeno odstranit či smazat její osobní genetické údaje z regis-



Nejvyšší.



Bohové přicházejí.

tru lidí. Jen dodám, že po lázni rozkošná Pizamár ještě více zkrásněla, a že její vrozená laskavost si také okamžitě získávala přízeň všech přítomných „Bohů“, a nenašel se na vesmírném plavidle nikdo, kdo by se s úsměvem nezaposlouchal do její flétničky a nádherného hlasu... Ano, tak moc okouzila Nejvyššího boha Slovanů, že jí

MEZI SEBOU SE „VZNEŠENÍ“ PŘIKLÁNĚLI K TROCHU JINÉMU NÁZORU NA ŘEČENOU NESMRTELNOST: ŽE PRO NÁS, LIDI SE NE- SMRTELNÉ STANE SKUTEČNĚ JEN TO, CO NÁM ZŮSTANE ULOŽENÉ V NAŠÍ LIDSKÉ PAMĚTI!

přidělil nejen čestné místo mezi ostatními, ale i titul „Bohyně hudby a harmonie“, pro její víc než božské vzezření a něžný projev. A ještě dlouho se Nejvyšší nemohl nabažit přítomnosti Pizamár, a to i přesto, že mezi „Bohyněmi“ svého meziplanetárního příbytku měl neméně svůdné a vášnivé krasavice... Pro úplnost ještě dodám důležitý fakt; že totiž jediný den nebeských kočovníků byl – a v pravdě stále je – o hodně delší, než náš život lidský. Proto také, když při svých návštěvách nebesťanů chtěli eventuálně řídit naše lidské záležitosti nebo i se jen lidskou přítomností zabavit, potřebovali k tomu sladit vesmírné hodiny na nebi tak, aby pak šly podobně, jako pozemské. Aby navíc každý z nich, kdo se dotkne Země, chápal i rozdíl mezi subjektivním pojetím trvání, a mezi časem objektivním; aby všichni pracovali s pojetím, že jen to prvé je nepřetržitě, ale to druhé přerývané. A že čas vůbec neexistuje sám o sobě, pouze jen jako promítnutý do prostoru. Zde by příběh o rozmaru našeho Nejvyššího „Boha bohů“ – a také přísného vládce nad vším naším světem – snad mohl skončit, ale nekončí. Jak nás Vesmír učí, podobné přitahuje podobné... Pizamár se jednoho dne zamilovala do

zpěvu urostlého Igrice, neobyčejně krásného pozemského mladíka, jinak nejstaršího syna z rodu prvních velmožů ze sedmi Nitranských hradišť. Často si „Bogyňka“ propěvovala miláckovo písně, ale ještě častěji propadala do zoufalství kvůli své nesmrtelnosti:

*O, jak ho miluji! Hledím mu do oken,
a naděje opojná, rozum mi pohřbívá.
Namísto písně, rty mé vydají tichý sten;
proč se tu potácím – ne mrtva ne živa,
samotinká jen!*

A nakonec se stalo, že se Pizamár převlékla za pastýřku, aby mladíkovu přítomnost vyhledala. Jenže očím a pátrajícím teleskopům Nejvyššího neunikne nic, tedy ani opravdová lidská láska. Z uražené ješitnosti Nejvyšší ihned záukoloval Velese, aby ten zařídil ve svém genetickém království, aby život mladíka Igrice byl zkrácen. A tehdy se Pizamár rozhodla k odvážnému činu; nejdříve svému milému přinesla hliněnou destičku, aby do ní mohl Igric otisknout svou dlaň, a tu schovala pod svůj šat. Pak uprosila „Bohyni“ Mokoš, aby pro ni ušila roucho, které by Pizamár umožňovalo do Velesovy „říše“ vstoupit; roucho mělo i tu výhodu, že ho znal mladý Mokošic, vlastní syn „Bohyně“, a také jediný strážce u vstupu. Mnoho strachu si zažila Pizamár, než se jí podařilo na stěně najít identický mladíkův otisk, ale pak už stačilo jen dolít „dech života“ do jeho poloprázdné „lampičky života“... Jenže potom se spustil hlasitý poprask, a tento alarm prozradil i Pizamarin čin. Ne, nebudu napínat více; Bohy její porušení zákona zase tolik nepohoršilo, a sám Nejvyšší věděl, že vynese jen mírný rozsudek, vždyť tou dobou věnoval dříve už pramálo své pozornosti. Strážci paměti tradují, že Igric opravdu žil pak ještě po mnoho let a zpíval lidem své tklivé písně o lásce, ovšem svou milovanou již nikdy nespatriil; a to i přesto, že Pizamár, ve své božské podobě, lidskému oku neviditelné, jednou jak horký van, jindy jako voňavý letní den, ale vždycky jako tichá, plachá laň, sedávala přímo vedle něj...

SÍLY SAMOUZDRAVENÍ

Text: Josef Staněk, filosof, samouk, badatel. foto: redakce

VŠICHNI SI JIŽ DÁVNO MOHLI VŠIMNOUT, ŽE VŠE ŽIVÉ JE K ŽIVOTU POHÁNĚNÉ NEVIDITELNOU SILOU, MEZI JEJÍMIŽ VLASTNOSTMI JE TAKÉ SCHOPNOST UZDRAVIT A VYHOJIT JAKÉKOLIV ZRANĚNÍ, POŠKOZENÍ A NEMOC ŽIVÝCH BYTOSTÍ.

Takto uzdravující působí tato síla od bakterií, prvků, až po zvířata a lidi. A hojí i taková zranění, která na počátku života na zemi nemohla vzniknout. (Protože jejich příčinu člověk ještě nevyrobil.) Takto působící síla je v různých kulturách různě pojmenovávána. Od živé síly, prány, záření svatého Grálu až po vyzařování Ducha svatého od Stvořitele tohoto vesmíru a světa vůbec. Ateisté její existenci nemohou popřít, proto její označují za placebo, vlastně efekt z „ničeho“. Na základě tohoto poznatku vědí všichni moudří lékaři a léčitelé, že oni sami svými profesionálními (rituálními) úkony sice léčí, ale jen ona neviditelná léčivá síla uzdravu-

je. Pojmenovaná v lidovém přísloví Bůh. I moudrý chirurg „jen“ svými nástroji nastavuje u nemocného tělesné orgány a tkáně tak, aby se při následném vyhojování „přirozeným procesem“ nastavila možnost optimálního působení „oné síly“ samouzdravení. Internista na základě znalostí odchylek průběhu biologických procesů u zjištěných nemocí vnáší zase do vnitřního prostředí organismu takové chemické látky (léky), o nichž bylo vědeckým empirickým pozorováním zjištěno, že zjištěné odchylky metabolismu nemocného zmenšují nebo odstraňují. Z tohoto odpozorovaného následku byly tyto chemické látky, ač jinak nebiologické, nazvány léky. Neboť ony napo-

máhají navodit nebo přiblížit přirozený běh fyziologických procesů. Všechny lékařské obory jsou tedy „jen“ materiální způsoby upravování cest k působení přirozených sil „samouzdravení“. Lékaři, léčitelé, psycho-terapeuti, kněží, maséři, šamani a podobně jsou, ať chtějí, nebo nechtějí, „jen“ pomocníci a usměrňovači boží síly. Odstraňují různými empiricky osvědčenými metodami z těla nemocného mechanické a bioplazmatické poruchy. Jimi vlastně odstraňují nějak zablokovanou ozdravnou sílu z proudícího vyzařování Stvořitele života. (Často si tyto bloky zdraví nevědomky vytváří nemocný sám.)

Hmotní narušovatelé zdraví jsou skrze smysly vidět. U nich není problém s nalezením způsobu materialistického neboli „medicínsko-vědeckého“ odstranění. Horší je to u činitelů, pozměňujícího ducha a duši. V této rovině reality se toho mnoho s rozumem a hmotnými zákroky nesprávně. Proto od nepaměti se pokusů léčivé nápravy takto nemocných ujímají iracionalita a nadracionalita všeho druhu. (Šamani a náboženství.) A s jejich přístupy spojené rozumem neuchopitelné léčiteléské rituály. Ty, „vyhodnocovány“ následně rozumáři, jsou vystavovány zuřivým útokům těch, kteří sami „věří“ jen na hmotu. Moudřejší pozorovatelé však jen „zdvihnou obočí“. A hodnotí až výsledek! Ti méně moudří z nich naleznou následnou „hlubokou pravdu“, že duchovní a duševní úrazy nemedicínsky léčených včetně jejich na těle viditelných následků se opravily **samy!!!** Já jsem však během svého života ještě nikdy nepozoroval, že by se cokoliv událo nebo spravilo samo! Takže jestliže u kohokoliv nemoc zmizela, muselo se to stát skrze vliv stále působící síly Tvůrce tohoto světa. Výše uvedeným úhlem pohledu na nemoci těla a duše člověka jsem jen poukázal na známý axiom duchovního poznání, který lidová moudrost vyjádřila pořekadlem: **Lidé všech „léčebných řemesel“ sice svými pracovními úkony léčí, ale výsledek svého snažení nemohou zaručit. Protože jen Vyšší síla (Pán Bůh) reálně uzdravuje!**

V této souvislosti si dnes mnozí lidé kladou otázku, jakým způsobem vlastně prováděl uzdravování Ježíš Kristus. Tedy člověk, který v dějinách právě svými zákroky uzdravování proslul. Na rozdíl od dětsky naivních věřících nepochybuji o tom, že Ježíš uzdravoval nějakým porušováním zákonů stvoření. Tedy vytvářenými „výjimkami“ z chodu zákonů jeho Otce. Jsem přesvědčen, že uzdravoval právě skrze jejich znalost. A skrze znalost možností uzdravení se lidem Stvořitelem daným odedávna. Ježíš byl na rozdíl od masy duchovně nevyspělých nepochybně vybaven jasnovidnou schopností přímého vidění toku různých sil. Duchovního i biologického života. A také schopností vidět aktuální odchylky funkce ducha nemocných. Jinak by neřikal: „Co činím já, můžete také. Ba ještě více!“ Neboli měl nepochybně na mysli možnost využívání neviditelných uzdravujících sil Boha Otce. Tedy ponořme se nyní také do možností uzdravování skrze využití znalosti zákonů stvoření! Znamená to ovšem, že na počátku cesty musíme nejprve prohlédnout duchovní

LÉKAŘI, LÉČITELÉ, PSYCHOTERAPEUTI, KNĚŽÍ, MASÉŘI, ŠAMANI A PODOBNĚ JSOU, AŽ CHTĚJÍ NEBO NECHTĚJÍ, „JEN“ POMOCNÍCI A USMĚRŇOVAČI BOŽÍ SÍLY.

příčinu nemoci! A následně pak najít cestu k uvolnění cesty k působení ozdravných sil. Nepochybně nedosahujeme v současnosti plných ozdravných výsledků jen proto, že po nehmotných příčinách vzniku nemoci materialisti a my všichni nepátráme! A pokoušíme se zahladit (léčitelskými rituály a léky) jen na těle vyjevené následky poruch funkce duše a ducha. Tímto jednostranným přístupem k více úrovněmu jevu, jakým je bezesporu nemoc, vlastně **překážíme nalezení komplexní cesty k definitivnímu uzdravení všech nemocných!** Je tomu tak proto, že lékařské elity se myšlením odklonily od přirozeného, tj. to je Stvořitelem očekávané-

ho přístupu k uzdravování. Tím je poslušnost odstraňování zdravotních poruch jako výsledku odchylek chování lidí od respektování zákonů stvoření. Náboženství jej nazývá „boží vůlí“, ale já bych jej pojmenoval „boží očekávání“. Neboť Bůh sám nám dal možnost odklonu od správného! Udělením svobody i k nesprávnému rozhodnutí. To se děje vždy při inkarnaci naší duše do těla, neboli při božím „povolení“ života v hmotné dimenzi reality. (V těle.) Mystickým obrazem v bibli bylo toto rozhodnutí vyobrazeno jako „pád andělů z dokonalosti ráje do duality dobra a zla v zemi“. Prozřetelností bylo samozřejmě zneužití svobodné vůle „svobodnými“ duchy v těle ke zlému anticipováno (dopředu připuštěno). Pro mnohé je překvapením, že právě z lásky Tvůrce k nám lidským duchům bylo nám nastaveno nejen upozornění, ale i cesta k opravě rozhodování. A to tím, co vnímáme jako tělesně a duševně nepříjemné! Také jako „trest“ boží. A mezi těmito „tresty“ jsou zejména nemoci, bolesti všeho druhu, životní neštěstí. Tyto nepříjemné okolnosti života jsou tu proto, že mají odkloněnému lidskému duchu připomenout, aby se zastavil, přemýšlel a opravil. (Meditace, modlitba, pokání, očista, oprava směru života.) Neboli aby se v myšlení, citění a konání vrátil do očekávání Otce stvoření. Nepříjemnostmi nemocí jsme tedy všichni naším pravým Otcem v první řadě nabádáni k poučení se. My to ovšem z nepoznání vnímáme jako nezasloužené trestání „odněkud“.

Na základě výše uvedené úvahy nám pak už snadno dojde, že Ježíš Kristus léčil přímým působením silným vyzařování své dokonalé osobnosti na duše nemocných. Tím způsobil v jejich duchu a duši opravu způsobu jejich činnosti. Čímž odstranil překážku k spuštění chodu sil „samo“ uzdravení. Uzdravením ducha a duše uzdravovaných bylo obnoveno přirozené proudění energií biologického života (běh meridiánů) a nemoc zmizela. Přihlížející viděli zázrak, neboť místní felčari léčebnými zásahy příčiny nemocí nedovedli uzdravit.

Vydejme se tedy Ježíšovými stopami i v současnosti také správnou cestou k „zázrakům“ uzdravování. Na počátku je třeba si připomenout, že nemoc začíná vadnou činností ducha. Manifestací činnosti ducha jsou myšlenkami, city a skutky vyjevené pohnutky k životním činnostem. Naučme se tedy nejprve nacházet vadné pohnutky k vlastním užitému životu. Správné chtění neboli pohnutky k jakékoliv činnosti na zemi nelze najít jinak, než „odkukat“ od Tvůrce vesmíru! A chod stvoření může každý vidět. Neboť Hybatel vesmíru vše existující miluje (chce, aby existovalo), udržuje v geniální harmonii (moudrost při pozorování dějů) a neustále tvoří (vše je v pohybu)! Když je reálně ve vesmíru pozorovatelné lidsky pojmenováno, **tak je to stává vzorem pro lidskou lásku, moudrost a tvořivost (práci)!** Z toho odvozeno, láska správně fungujícího lidského ducha tedy musí neustále „téci“ ke Stvořiteli (vděčnost za život), k lidem (eros a filia) a všemu existujícímu živému i neživému (agape). Prvními poruchami

NEPŘÍJEMNOSTMI NEMOCÍ JSME VŠICHNI NAŠÍM PRAVÝM OTCEM V PRVNÍ ŘADĚ NABÁDANI K POUČENÍ SE. MY TO OVŠEM Z NEPOZNÁNÍ VNÍMÁME JAKO NEZASLOUŽENÉ TRESTÁNÍ „ODNĚKUD“

činnosti nemocného ducha jsou tedy nevíra v Boha neboli ve smysl světa a vlastního života, ve spravedlnost dění ve světě. Z toho automaticky vzniká opak, tedy nenávisť k čemukoliv. **Tedy odstraněním jakýchkoliv pocitů nenávisť (negace lásky) z ducha a duše se začíná léčba těla!** Všeláska vlastně otevírá cestu pro samo vyléčení, neboli zázrak. Je to ale jen první krok. Druhým krokem je úsilí o poznání způsobů běhů životních energií neboli poruch meridiánů. Toky životní energie obnovují neustále harmonii orgánů, žláz s vnitřní sekrecí a nervového systému. K takovému prohlédnutí postoupíme jen úsilím o moudrost v rovině duchovního života (náboženská rovina), v rovině duše (psychologie a psy-



choanalýza) a v rovině těla (fyziologie). Neboli dojdeme k poznání, že musíme vyčistit ducha a duši správným myšlením, životosprávou, vyhnout se jedům a parazitům. K tomu nás směřují poznatky duševní a tělesná hygieny a správná výživa. Skrze tyto přístupy vytváříme druhý předpoklad pro rozvinutí sil samo uzdravení.

Třetím krokem je obnovení aktivity všech soustav a součástí, z nichž se my lidé skládáme. To je, tělesnou fyzickou práci aktivujeme svaly a klouby, tvořivým myšlením a sebevzděláním aktivujeme mozek a nervy. Citovým a společenskými kontakty s pozitivně vyzařujícími lidmi aktivujeme citovou a hormonální soustavu v člověku. (Správná rodina a společenství.)

Těmito zjednodušeně vyjmenovanými třemi předpoklady jsme otevřeli cestu pro úspěšnost jakýchkoliv konkrétních metod léčení. Neboť jimi odstraňujeme kořeny nemocí a poruch duše a těla. Následně léčbě napomáhajícím lékařům a léčitelům zbývá „jen vyhmátnout“ osvědčené cesty k usnadnění rozběhu oněch přirozeně uzdravujících procesů. Neboli najít odpovídající lékařské a léčitelské postupy, takové ty „rituály“.

K pozitivnímu výsledku nám křesťanům jistotně pomáhá stále v auře planety Gaia stále přítomný Ježíš Kristus. Uvedu dva mnou ke spojení používané rituály. Představím si, že konkrétní vonný a léčebný olej mi dal sám Ježíš Kristus. A označím jím bod každé ze sedmi čaker na těle. (Viz z evangelia: jsem s vámi až do konce světa!) Tím jej vlastně požádám, aby maximálně možné nastavil mého ducha a duši léčebnému vyzařování božímu. A následně si představuji, jak dýchám zlaté ozdravné záření boží a rozvádím jeho působení po těle. Druhý ozdravný postup spočívá v tom, že si u léčebné potraviny i čaje (i léku) představím, že mi jej také podal Ježíš. Opět nabude optimální léčebné působení na duši. Následně i na tělo. Tento rituál vlastně odpovídá modlitbě našich předků u každého společného jídla. Je-li při něm přítomen více vyzařující člověk, jídlo pak nabírá kupodivu léčebný efekt podle něho. Z tohoto pozorování je odvozeno i východní zvaní potulných mnichů k společnému jídlu nebo jejich obdarovávání jídlem. (Vlastně společenství ve stolování se „svatým“.) A je nutné poděkovat za léčebné působení „ozařovaného“.



ENERGIE PRO TĚLO A NEBO PRO DUŠI?

Text: Karel Funk, nezávislý publicista, lektor, poradce, foto: pixabay.com

SLÝCHÁM MÓDNÍ OTÁZKU – Z ČEHO ČERPÁTE ENERGII? ČÍM DOBÍJÍTE BATERKY? ODPOVÍDÁM PROVOKATIVNĚ: NIČÍM. NEJSEM MOBIL. PROSTĚ SI TUTO OTÁZKU NEKLADU, A PROTO MI ENERGIE NECHYBÍ.

U leckoho je to snaha prodat se k duchovnu jakými okultními zadními vrátky, hlavně skrze mlhavý pojem energií a vibrací, přejatý z fyziky. I kdyby takoví tazatelé postulovali jakousi cestu k Bohu, je to materializace duchovních pojmů. Leckdo hýří radami a metodami na toto téma, v duchovních kruzích je to oblíbená konverzace. Viděl jsem kdysi přednášející, která s plakátové optimistickými úsměvy sebevědomě poučovala, která se nabíjet, a poté se v soukromí podřekla, čím vším se nafetovala, aby přednášku absolvovala. Jistě, že je člověk někdy unavený, otrávený, zdeptaný... Jiřina Šiklová kdysi odpověděla na otázku publicistů po energetickém dobíjení logicky: čerpá energii ze spánku. A jsme u toho – řekla možná moudrost větší, než tušila nebo než tušíme my: na obnovu ener-

gie, tělesné i duševní, je nám dán Stvořitelem přirozený mechanismus, spánek. Naše já a astrální tělo jsou ve fázi hlubokého spánku vysunuty do planetárních sfér, a fyzické a éterické tělo na lůžku jsou nabíjeny silami Logu. Tím je obnovováno, co jsme za dne poškodili svým myšlením, citěním, jednáním. Energetická vyrovnanost jde ruku v ruce se sebezpoznaním a čistotou svědomí – ale to je na celý článek, ne-li knihu. Zpověď a tím i niterná obnova (módně – regenerace) v různých formách se prolíná řadou kultur. I to byl nástroj k sebezpoznaní, pokud to nebylo formální. Může tu pomáhat i příroda, která nám nabízí částečnou a dočasnou energetickou harmonizaci. Jenže pozor, teď zazní moudro – **skutečný přísun energie poskytuje jedině dávání.** Pak jí máme tolik, že je pro nás otázka „dobíjení baterek“ ire-

levantní, zbytečná. Dávání nemusí být jen na fyzické úrovni, ale i v dělení se o krásu či pravdu v duchu s někým. Anebo – dávat i úsměv, pochopení... Všimněme si: velikáni, kteří měli energie při různých obtížích někdy tragicky málo, se těžkou situací poctivě prodírali a nesahali k náhražkovitým zkratkám energetických figlů. Jedině dáváním svého umění přežívali na zemi. Máme-li toho na sebe někdy naloženo příliš, pak i to je výchovná lekce k trpělivosti, pokoře, přemýšlení nad usnadněním situace, aniž bychom ji jakkoli obcházel, škola k silení pro náročnější situace, k víře ve vyšší pomoc i v sebe, i kdyby to bylo dáno karmicky.

A jak je to s tím čerpáním energie skrze její dávání? Kupříkladu: krásy přírody nemusíme požitkářsky konzumovat, ale lze je vnímat s radostí, že tu jsou, a vysílat jim ze sebe vděk, pokoru a lásku – ať je to mohutné horstvo, kousek lesa, veverka ve větvích nebo záhonek na naší zahrádce či před domem. A nabíjení ze stromů? V devadesátých letech to byl hit. I Miloš Zeman kdysi dojal leckoho zmínkou, která na Vysočině objímá stromy a nabíjí se tím. Uměl poprosit a poté pokorně poděkovat? (Těžko si jej dovedu představit takto ztišeného, uvnitřněného a neušklábajícího se nad někým. Ale budiž, říkal to o sobě.) Bývá tu i přístup, že strom o energii poprosíme. Je to jistě lepší, než ji rovnou chtivě čerpat. Ale – jsme schopni rozeznat, zda strom chce či může naší prosbě vyhovět? A zajímá nás vůbec případná odpověď, nebo máme jakousi formální prosbou jaksi „splněno“? Je tu však možný ještě onen opak k čerpání od přírody: lze vnímat či alespoň vědět, že naopak příroda potřebuje přijímat lásku člověka. Je zakletá do jha hmoty a potřebuje síly lásky, síly Kristovy ke svému postupnému osvobození, produchovňování. A tak i celá země. A to se může dít jedině skrze člověka. I k tomu jsme na rodné planetě určení. Co pro to můžeme dělat? Nepotřebujeme k tomu žádnou mystiku. Sledujme si například, jak pozorně a laskavě se naše ruka

dotýká nerostů, rostlin a zvířat. Měla by pro ně být pohlazením, požehnáním. I odvěké gesto rukou k žehnání je inspirativní. Jedině ruce, které se dokážou sepnout k modlitbě (byť jen pomyslně), se pak dokážou vzepnout k přijímání a žehnání. Do pohledu na přírodu můžeme vysílat radost a lásku, nikoli krásu jen pro sebe hamtat. Obsah pohledu jde pak opačným směrem – od nás k přírodě. Vejdeme-li do lesa, lze jej v tichosti pozdravit. Slyšíme-li zpěv ptáků, vanutí větru ve větvích, můžeme i sluch v nitru „obrátit“ do souznění, radosti, vděku. Slyšel-li hudební skladatel v nitru hudbu, nebylo mu to dáno, aby se jí opájel sám, ale aby ji zaznamenal pro lidstvo.

KRÁSY PŘÍRODY NEMUSÍME POŽITKÁŘSKY KONZUMOVAT, ALE LZE JE VNÍMAT S RADOSTÍ, ŽE TU JSOU, A VYSÍLAT JIM ZE SEBE VDĚK, POKORU A LÁSKU – AŽ JE TO MOHUTNÉ HORSTVO, KOUSEK LESA, VEVERKA VE VĚTVÍCH NEBO ZÁHONK NA NAŠÍ ZAHŘÁDCE ČI PŘED DOMEM.

Je úžasné, účtyhodné a nutné úsilí ochránců přírody, ale v malém můžeme něco dělat pro přírodu každý, aniž bychom něco organizovali. Když jsem kdysi na chorvatské pláži přistoupil k jedné z pinií, lemuujících plážový chodník, lehoulince jsem zavním mal něco právě opačného, než jak jsme zvyklí: nemohla energii dávat, protože byla vyčerpaná. Naopak ji potřebovala. Pochopil jsem konečně: byla sem zasazena kdysi dávno do ještě klidného prostředí. Během řady desetiletí, jak se šířila turistika, byla pinie obasfaltována, od pláže vydána bujarému pokřikování rekreatantů, z obou stran vytí skútrů – z jedné strany těch vodních, z druhé strany se projížděli rekreatanti, po večerech dunění diskoték... Všude vůči ní jen netečnost a bezohlednost, ani špetka ztišené pozornosti. Když jsem k ní přistoupil, brala a brala energii. Stačilo stát u ní, nebylo ani nutné ji objímat. Asi

nic takového dosud nezažila. Maně jsem si vzpomněl na všelijaké rady, kterak máme brát stromům energii jednou rukou opřenou o strom nahoře, druhou dole... Taký jsem to kdysi dávno nepřemýšlivě doporučoval. A co ten strom? Není vysáván, energeticky plundrován? Ale budiž, někdo to snad potřebuje. Opět se ale dá uplatnit opačný přístup: dávání. Při mém úmyslu již odejít vyslala duše oné pinie něco jako tichou prosbu: Přijdeš ještě? A co naše oleandry, fíky a podobně ve zdravotnických střediscích, v bankách, na schodištích úřadů? Nejsou na tom podobné? Nestojí nikomu za pozastavení? A že nevíme, co jim dát? Vybavme si, jak se naše duše tetelí třeba při setkání s vnučetem. A podobné naladění lze vyslat i rostlině či zvířeti.

OBNOVA TEDY SPOČÍVÁ V DÁVÁNÍ – MOUDRÉM – A TAM, KDE TO NENÍ ZNEUŽITO. VYDANÁ SÍLA TÍM NEUBÝVÁ, PROTOŽE JE STEJNÉ POVAHY JAKO TA KOSMICKÁ A TA DO ČLOVĚKA PAK MŮŽE PROUDIT.

Obnova tedy spočívá v dávání – moudrém – a tam, kde to není zneužito. Vydaná síla tím neubývá, protože je stejné povahy jako ta kosmická a ta do člověka pak může proudit. Ale opět: dávání nesmí být motivováno sobeckou kalkulací – chci se posílit, tedy budu dávat. Ani by v nás nemělo být libé uspokojení, jak jsme ušlechtilí. Nezištné dávání rozjasňuje naše karmické struktury, aniž bychom sledovali jakýkoliv osobní cíl.

CO JE DUCHOVNÍ CESTOU DNEŠKA?

Můžeme uvažovat o postojích, náladách, okolnostech a situacích svých životů s obdobným principem. A k čemu dojde? Možná k některému z následujících osvobozujících poznání:

■ Možná rozpoznáme, kde se zbytečně pachtíme s něčím, co může běžet samo.

■ Poznáme, že energie sama o sobě není kvalita. Někdo se dobíjí, ale tím energičtěji pak napadá a vybíjí se na svém partnerovi, kolegovi, příbuzném. Používá energii na znásilňování něčí duše či těla... Věhlasný jogín po přednášce zalehl při společné meditaci posluchače svým mohutným já, až se vše slilo to jednoduché nabitě aury, takže individuální já každého posluchače bylo nahrazeno já celé skupiny. Zázitek sice mocný a leckým obdivovaný, ale jdoucí opačným směrem, než je dnešní vývoj – zažření vlastního já, vyloupnutého z egoismu jako ořech ze skořápky. I vyloupnutého z rodových a skupinových vazeb.

■ Poznáme, že láska se po pádech znovu zvedá, zatímco sobectví zůstává uražené nebo zlomeně ležet.

■ Všimneme si, že se někdy honíme za klidem a ne a ne ho dohnat. Proč? Lze ho nalézt tam, odkud vycházíme, ne kam spěcháme. Cíl je na počátku, v našem středu.

■ Pochopíme, že nejvíc se dá udělat potichu. Nemusíme si brát druhé jako svědky našeho pokroku či duchovnosti. Když se při našem dělání dobra opájíme uznáním obecnosti, sledujeme ve skutečnosti jen své sebeuspokojení a druhé neobohatíme. Je to očesané od dobroty a čistoty záměrem ega zviditelnit se a jeho bažením po pochvalě. Když cokoliv ze sebe vytahujeme s podbarvením ega, znehodnocujeme výsledek.

■ Prohlédneme možná ošidnost módní psychoterapeutické zásady – jít si pevně za svým. Jenže často nevíme, co je to to „své“ a zda jdeme správným směrem. Někdy jsme různými psycho-servisáky chváleni, že razantně a samostatně „jdeme za svým“, ale je to jako když bychom se zavazánými očima přeběhli úspěšně křižovatku a jásali, jak jsme dobří. (Pokud ji úspěšně nepřeběhneme, řekne leckterý etikoterapeut, že jsme ho špatně pochopili.)

■ Uvědomíme si, že ani duchovní vzdělání není vždy kvalitou. Záleží na kvalitě člověka: jak bílý, tak černý mág nezbytně musí znát zákony duchovního světa a přece toto poznání samo o sobě jej nečiní dobrým nebo zlým. Záleží na pohnutkách, proč



po tomto poznání toužil, proč ho získával a jak ho použil. A nejen v magii, ale v celém jednání.

■ Poznáme, že nesentimentálním dáváním se rozšíří naše duše do pestrosti, do pochopení, do terénu světa. Duši jakožto nástroj ducha pro jednání se světem pak prostupuje a zušlechťuje moudrý duch, a toto je podstata slova produhovňování.

■ Prožijeme, že vysílané se pak stává duchovním majetkem celého světa a máme pocit, že všude ve světě je to blízko.

■ Co ještě poznáme? Jistě si najdeme i sami energii k vyhledávání toho, co můžeme poznat.

A ještě připomínka, co říká o této oblasti Lazarev: podle něho je jakékoliv záměrné sebrání energie – z přírody, z vesmíru, ze slunce – jen neklamným důkazem, že člověk nemá dostatek vlastních sil a že ji musí odněkud doplňovat. To je podle něho počátek upírství. Takováto sobecká motivace způsobuje, že člověk energii s duchovností nespojuje, ale naopak se tím od duchovnosti vzdaluje. A naopak: když zakoušíme nezištnou lásku k Bohu, k vesmíru, získáme tím obrovské množství energie. Je třeba orientovat se na nejvyš-

ší úrovně – na duchovnost, ušlechtilost, lásku. A nedělat to kvůli tomu, abychom získali energii, ale z lásky k pravdě, Bohu, vesmíru. To je prvotní, energie je jen druhotný výsledek. Abychom dostávali dost energie, musíme žít těmito pojmy. Jakmile o energii začneme uvažovat abstraktně a oddělujeme tento pojem od fenoménů jako čistota, duchovnost a etika, uvrháme tím svůj niterný život do pouhého živoření a naplňujeme energií v lepším případě jen naše fyzické tělo. Musíme vědět, že energie, již získáváme skrze nejvyšší postoje a city, léčí nejen tělo, ale osud a duši. Mechanický přístup a výlučná orientace na brání energie odněkud podle nejrůznějších návodů vedou k deformaci jemných duchovních struktur. Tolik Lazarev.

Uživatelský, spotřební přístup v jakékoli formě vede k degradaci a k odklonu od skutečného vývoje. I byt si můžeme nabít (chceme-li používat tyto poněkud zužující pojmy) jen tím, co zde sami aktivně a vědomě prožíváme. Pak se i z našeho bytu mohou linout vlny obrodného vyzařování do okolí, i kdybychom žili chudě nebo byli upoutáni na lůžko. Skuteční mystici jsou optimističtí.



INFORMACE UKRYTÉ V DOMÁCÍM PRACHU

Text: RNDr. Jiří Patočka, DrSc., profesor toxikologie, Katedra radiologie, toxikologie a ochrany obyvatelstva, a prof. RNDr. Anna Strunecká, DrSc., foto: pixabay.com

I KDYŽ UKLÍZÍME SEBEPEČLIVĚJI, DOMÁCÍ PRACH JE NĚCO, ČEHO SE NIKDY NEZBAVÍME. HOSPODYŇKY NEUSTÁLE BOJUJÍ S PRACHEM, KTERÝ SE USAZUJE V DOMÁCNOSTI NA NÁBYTKU, NEJRŮZNĚJŠÍCH PŘEDMĚTECH I NA PODLAZE.

To jsou však pouze viditelné částice prachu větších rozměrů, zatímco menší částice jsou téměř neustále přítomny v ovzduší jako aerosoly. Část tohoto prachu pochází z atmosférického prachu zvenčí, avšak značnou část domácího prachu vytváří obyvatelé, kteří v domě žijí. Znečišťující látky z životního prostředí se zachycují i na našich vlasech, oděvu, obuvi a přinášíme si je do prostorů našich domovů.

Prach tedy představuje velmi různorodou směsici částic o různých velikostech, jako jsou vlasy, chlupy a kousky kůže (od lidí i domácích zvířat), bakterie, pyl, plísň, vlákna textilií, částice hlíny, odřený materiál z nábytku a zařízení, zbytky potravin, popel, saze a roztoči. Vznikající prach pak představuje rezervoár pro další chemikálie, které se v bytech mohou uvolňovat z úklidových prostředků, kosmetiky, léků, sprejů a tak dále.

Pohyb vzduchu, osob a zejména úklidové práce prach neustále víří a také zvyšují množství prachových částic v ovzduší a zvyšují pravděpodobnost jejich vdechnutí. Zpravidla si neuvědomujeme, jak velkým množstvím nebezpečných látek jsme obklopeni na každém kroku v interiérech, kde trávíme až 90 % svého času. Jemný prach člověk nevědomky vdechuje, protože denně si vymění se svým prostředím něco mezi 10 000 až 70 000 litry vzduchu! Každý den usedá na metr čtvereční plochy našeho bytu asi 170 mg prachu.

PŘEKVAPENÍ V PRACHU POD POSTELÍ

Představitelé několika ekologických organizací se spojili a analyzovali domácí prach v ložnicích v šesti státech Evropské unie (EU), ve čtyřech zemích Afriky a dvou státech jihovýchodní Asie. V ložnicích se neuklízelo po dobu jednoho týdne, poté byl vysát prach pod postelema, z jejich okolí i z povrchu postelí. Autoři zprávy Domov sladký domov zdůraznili zejména to, že analyzovaný prach z ložnic obsahuje látky, které se společně nazývají hormonální (endokrinní) disruptory. Příklady takových látek jsou ftaláty, zpomalovače hoření, polychlorované bifenylly (PCB), bisfenol A, triclosan, alkylfenoly – zejména nonylfenol, pesticidy, herbicidy a řada jiných. Jsou součástí mnoha produktů, které v domácnostech užíváme v každodenním životě, jako jsou kosmetické a úklidové prostředky, hračky, igelitové závěsy a ubrusy, bytový textil, nábytek, matrace, oblečení, CD a DVD. V evropských domácnostech byly nalezeny v nejvyšších koncentracích ftaláty a nonylfenol. Celková hladina ftalátů byla dokonce vyšší než ta, kterou úřady považují za bezpečnou.

Je třeba ocenit, že zjištěné výsledky zveřejněné v roce 2011 rozbouřily veřejné mínění v EU a zdá se, že zasely i do myslí politiků informace o tom, v jak nebezpečném prostředí žijí lidé současné doby.

BIOLOGICKÉ SOUČÁSTI DOMÁCÍHO PRACHU

Významnou součástí domácího prachu je různý drobný odpad biologického původu. Obvykle se v něm vyskytují vlasy a chlupy, šupinky kůže, vlákna z textilu a papíru, drobky z jídla, saze, pylová zrnka, spory plísní, bakterie, roztoči, jejich mrtvá tělíčka a exkrementy. Vliv na prach má proto i přítomnost psů nebo koček. Složení domácího prachu se liší domácností od domácností, místo od místa. Není nutno připomínat, že většina biologických složek působí jako alergen. Mezi nejčastější symptomy patří podráždění očí, nosu a krku, neurologické nebo celkové zdravotní problémy, kožní onemocnění, nespecifické reakce z přecitlivělosti; špatné vnímání vůní a chutí, snížená imunita a podobně. Analýza vzorků prachu z 1 200 amerických domácností prokázala, že se v něm mimo jiné nachází průměrně 2 000 různých druhů hub a na 7 000 druhů bakterií. Naprostá většina hub pochází z okolního prostředí, takže zastoupení jednotlivých druhů záleží na lokalitě, kde se domácnost nachází. Nejčastěji byly zastoupeny rody *Penicillium*, *Aspergillus* a *Cladosporium*. U bakterií dominují gram-pozitivní kmeny jako je *Staphylococcus*, *Corynebacterium* a *Lactococcus*.

V EVROPSKÝCH DOMÁCNOSTECH BYLY NALEZENY V NEJVYŠŠÍCH KONCENTRACÍCH FTALÁTY A NONYLFENOL. CELKOVÁ HLADINA FTALÁTŮ BYLA DOKONCE VYŠŠÍ NEŽ TA, KTEROU ÚŘADY POVAŽUJÍ ZA BEZPEČNOU.

Zajímavým výsledkem výzkumu bylo zjištění, že zastoupení jednotlivých druhů bakterií je rozdílné v domácnostech, které obývají převážně muži nebo převážně ženy. V převážně mužských domácnostech byly výrazně více zastoupeny druhy bakterií *Corynebacterium* a *Dermabacter*, které

běžně žijí na kůži, jakož i střevní bakterie Roseburia. V domácnostech obývaných převážně ženami, byly výrazně více zastoupeny bakterie rodu Lactobacillus.

PRACH Z DOMÁCNOSTI USVĚDČÍ ZLOČINCE

Zcela nové možnosti přináší objev, že ve vzorcích prachu, který se najde v každé domácnosti, lze nalézt lidskou DNA! Osoba, která v domácnosti žije nebo přijde na návštěvu, zanechá totiž v domácím prachu svou vizitku v podobě DNA. Na základě analýzy poškození DNA lze dokonce usuzovat na dobu, která od návštěvy uplynula. Kriminalistika tak dostává do rukou další užitečný nástroj pro usvědčení zločince.

DOPORUČUJE SE VĚTRAT KRÁTCE ALE INTENZIVNĚ OTEVŘENÍM OKEN NA OPAČNÝCH STRANÁCH BYTU (PRŮVANEM) PO DOBU 5-10 MINUT. VYSÁVAT KOBERCE A VYTÍRAT PODLAHY BYCHOM MĚLI ČASTO, PROTOŽE PŘI KAŽDÉM POHYBU SE USAZENÝ PRACH ZVÍRUJE. WWW.STRUNECKA.CZ

JAK MŮŽEME ZMÍRNIT PŮSOBNÍ DOMÁCÍHO PRACHU NA LIDSKÉ ZDRAVÍ

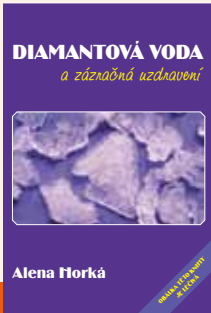
V souvislosti s informacemi o vysokém obsahu toxických látek v našich interiérech nám z Bruselu doporučují, abychom se přezouvali před vstupem do bytu a nechali svoje boty venku. Tento zvyk je ve většině českých domácností zaveden snad odjakživa, a tak jsme se někdy styděli před hosty „ze západu“ za to, že jim ve dveřích nabízíme přezůvky. Ale jak je vidět, užitečnosti přezouvání se pomalu učí i oni. Doporučuje se větrat krátce ale intenzivně otevřením oken na opačných stranách bytu (průvanem) po dobu 5–10 minut. Vysávat koberce a vytírat podlahy bychom měli často, protože při každém pohybu se usazený prach zvíří. V ložnicích i v obytných interiérech bychom měli dávat přednost omyvatelným dřevěným

nebo keramickým podlahám před koberci z umělých vláken nebo umělohmotnými krytinami. Hady, mopy nebo smetáky bychom neměli odkládat po úklidu na WC, ale pečlivě je vyprat a dát uschnout na sluníčko, nejlépe na jeden až dva dny. K mytí a úklidu bychom měli používat netoxické prostředky, jako jsou soda, ocet, obyčejná mýdla, případně peroxid vodíku. Toxikologové radí nepoužívat aerosoly, komerční osvěžovače vzduchu a voňavé svíčky, protože uvolňují do ovzduší celou řadu nežádoucích toxických látek. Úklidové prostředky obsahující těkavé chemikálie bychom neměli skladovat v obytných místnostech. Ložnice by neměla být skladištěm kosmetiky nebo CD a DVD.

POMÁHAJÍ NÁM POKOJOVÉ KVĚTINY

V souvislosti se škodlivými látkami v našich bytech se stále více doporučuje využívat pokojové rostliny. Schopností rostlin pohlcovat škodlivé látky se zabývali výzkumníci Národního úřadu pro letectví a kosmonautiku USA (NASA), kteří hledali způsoby k udržení příjemné a zdravé atmosféry v kosmických lodích. Mezi takové, které nám dokáží vytvářet zdravý vzduch v domácnostech, patří běžně pěstovaný Scindapsus či zelenec, různé typy břečťanů, filodendrony, africké fialky, dokonce i vánoční kaktus, amarylis, toulcovka kolumbijská nebo různé druhy orchidejí, které můžou kvést i v panelákových bytech.

inzerce



KNIHU A VZOREK DIAMANTOVÉ VODY, LÉČIVÉ OBRÁZKY A PŘÍVĚŠKY OBJEDNÁVEJTE NA:

Alena Horká,
mobil 777 658 037,
tel.: 544 228 661
E-mail: alena.horka@post.cz

www.diamantovavoda.cz



Text: Alena Horká, autorka knih „Diamantová voda a její tajemství“ a „Diamantová voda a zázračná uzdravení“

CO TO JE VLASTNĚ DIAMANTOVÁ VODA, KDO JE AUTOREM JEJÍ TECHNOLOGIE? JAK JI MŮŽEME VŠESTRANNĚ VYUŽÍT K LÉČENÍ A V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ?

Diamantová voda je léčivá zářící tekutina, která přišla jako dar naší Zemi, aby ji očistila, zregenerovala a zvýšila její energetické vibrace. Je výjimečná v tom, že je živá, inteligentní a silná energeticky. Obsahuje více než 900 léčivých informačních kódů a navíc funguje na vysoké duchovní úrovni. Je součástí přírodní medicíny. Je rozšířena již v 60 zemích světa, u nás je známá a používaná již 13 let. Je oblíbená pro svoje výborné léčivé, očištné, detoxikační a desinfekční účinky. Působí blahodárně nejen pro lidi, ale i pro zvířata a veškeré rostlinstvo. Šíří se a je k dispozici lidem **ZDARMA**. Každý si ji může vyzkoušet. Diamantová voda je pramenitá voda, u které byla zrychlena vibrační frekvence. Díky propojení s pátou dimenzí reaguje na přání a úmysly toho, kdo ji používá a otevírá cestu k vyššímu vědomí a poznání. Diamantová voda pochází z Francie a autorem použité technologie je Francouz JOËL DUCATILLON. Původ má však až

na vzdálené zaniklé Atlantidě. K přeměně obyčejné pramenité vody ve vodu Diamantovou použil autor speciální číselné kódy a hudbu. Sestrojil kódovací přístroj na základě informací získaných ve snech, který zaznamenává vícerozměrné kódy a ty jsou schopny přeměnit pramenitou vodu na vodu jako citlivý nástroj. Taková voda pak přijímá informace, které nabírá z nejvyšších energií. Běžná pramenitá voda se tedy mění ve vodu živou, inteligentní. Diamantová voda (DV) čistí a detoxikuje lidský organismus. Pozitivně působí při nemocech trávení, na zažívací potíže, na nejrůznější záněty, likviduje bolesti, působí blahodárně při nemocech srdce, cév a krevního oběhu, léčí rychle nemoci z nachlazení, nemoci ledvin i močových cest, gynekologické problémy, zlepšuje zrak a působí hojivě při zánětech zubů i dásní, zabírá také při psychických potížích či depresích, ale zlehčuje i průběh infekčních chorob nebo dokonce pomáhá při léčbě rakoviny. Užíváme ji vnitřně na pití, k vaření, ale i zevně, k potírání, obkladům a koupelím. Diamantovou vodu lze množit, ředěním 1:9 (na 1 litr této vody potřebujeme 1 dcl již hotové Diamantové vody, kterou dolijeme 9 dcl běžné pitné vody. Jednu a půl hodiny necháme působit, aby se dosáhlo přeměny). Pro další namnožení si vždy ponecháváme deset procent DV. Krystaly z diamantové vody – ve formě různobarevných obrázků a přívěšků-zářičů mají silné vyzařování energie a posilují imunitu! Příkladají se k bolestivým místům, nabíjí energii, zklidňují, harmonizují a posilují. Přes obrázky krystalů lze vytvořit i originální Diamantovou vodu. Léčivé obrázky umístěné v místnostech rovněž čistí prostory a ruší negativní energie a geopatogenní zóny.

KNIHA O DIAMANTOVÉ VODĚ

Kromě historie vzniku, technologie a účinků léčení v knize dále najdete poznatky a zkušenosti jasnovidců, léčitelů i psychotroniků s léčením lidí, zvířat a čištění vodních zdrojů a toků. Dozvíte se o úžasných zážitcích při očištění vod, o záhadě na Gardském jezeře, o fascinujícím tajemství pyramid a o nových objevech a technologiích pana Ducatillona. V závěru publikace vzhledem k důležitosti informace je znovu uveden (stejně jako v první knížce) překlad knihy autora této vody „Diamantová voda – Vědomí“, a také seznam odběrních míst Diamantové vody v ČR a SR.

IDEÁLNÍ DNY KDY PŘESTAT KOUŘIT ZKUSTE TO JAKO JÁ



Text: Vavřinec Karst, foto: pixabay.com, zdroj: karst.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=44908

PODLE NĚKTERÝCH PRAMENŮ BY VÍCE NEŽ SEDMDESÁT PROCENT KUŘÁKŮ RÁDO PŘESTALO KOUŘIT. NENÍ TO JEDNODUCHÉ A JEN MALÉMU PROCENTU KUŘÁKŮ SE TO PODAŘÍ. JE SPOUSTA NÁVODŮ JAK PŘESTAT, ALE DOSUD ŽÁDNÝ NEVYUŽÍVÁ NÁSLEDUJÍCÍ HYPOTÉZU „SÍLA ZÁVISLOSTI NA CIGARETÁCH MÁ SINUSOVÝ PRŮBĚH“.

Z této hypotézy vyplývá, že v průběhu asi 28 až 30 dnů jsou dva dny, kdy je nejvýhodnější ze dne na den přestat kouřit. Asi každý kuřák mi potvrdí, že chuť na cigaretu není vždy stejná. Jsou dny, kdy jste nemocní, máte teplotu, cítíte se mizerně, ale přesto si zapálíte, nakonec tipnete vajgla velikosti poloviny cigarety, a za chvíli si zapálíte další. Jindy v době oběda zjistíte, že jste si ještě nezapálili, a nijak vám to nevadí.

Za velkou chybu považuji dávat si předsevzetí, že přestanete kouřit, a zejména na Nový rok a ještě k tomu veřejně. Nejspíš si pošramotíte sebevědomí a budete

mít pocit, že nemáte tak pevnou vůli, abyste s kouřením sekli. Ještě horší je zkusit přestat kouřit na dovolené tak, že si na dovolenou nevezmete (zatím) v Česku relativně levné cigarety. Jeden můj známý vydržel první dva dny. Třetí den večer na terase s výhledem na moře si ke kávě vzal cigaretu od kolegy. Další den si od kolegy zapálil i po obědě. Večer to už nebyla jenom jedna a o dva dny později už považoval za neúnosné kouřit cizí cigarety. Šel do tamní trafiky a cestou zpět pomalu brečel, když si uvědomil, že v přepočtu na koruny zaplatil dvěstěpadesát korun za krabičku cigaret..

Pokud se takovými pokusy přestat kouřit netrefíte do těch správných dnů, je pravděpodobnost, že opravdu přestanete, hodně menší, než když se trefíte. Důležité je pořád to zkoušet a nenechat se odradit. Je třeba si uvědomit, že pevná vůle nemusí být to hlavní, aby kuřák zanechal kouření. Silný motiv a podle mne vhodný den k tomu, abychom přestali kouřit, může být rozhodující. Pokud si budete každý den poctivě poznamenávat počet vykouřených cigaret, uvidíte po čase, že tento počet vykouřených cigaret kolísá. Z průběhu můžete odhadnout ten správný den na to, abyste se zbavili zlovyku. Vhodný den k tomu, abyste přestali kouřit, je možné taky najít opakovanými pokusy.

Každá metoda, která vede ke skončení závislosti na cigaretách, od půlení nebo vynechávání cigaret až po náplasti a tablety, je dobrá, a snaha přestat kouřit je chvályhodná. Sám jsem nejdříve zkusil bez úspěchu přestat kouřit omezováním počtu cigaret. Když jsem si poctivě vedl počet vykouřených cigaret, zjistil jsem, že jejich počet

JE TŘEBA SI UVĚDOMIT, ŽE PEVNÁ VŮLE NEMUSÍ BÝT TO HLAVNÍ, ABY KUŘÁK ZANECHAL KOUŘENÍ. SILNÝ MOTIV A PODLE MNE VHODNÝ DEN K TOMU, ABYCHOM PŘESTALI KOUŘIT, MŮŽE BÝT ROZHODUJÍCÍ.

pravidelně kolísá. Potom jsem několikrát přestal a znovu začal kouřit, protože jsem si troufal znovu přestat. Teď čtyři roky nekouřím a už asi nezačnu. **Je vhodné po přechodnou dobu změnit nebo omezit to, co souvisí s kouřením.** Sám jsem asi na měsíc omezil kávu a pobyt v prostředí, kde se kouří. Ještě

dva týdny jsem nosil s sebou cigarety a zapalovač, abych neměl pocit, že na sobě páchám násilí.

Slovní interpretace sinusové závislosti nebo taky intenzity abstinčních příznaků, pokud přestaneme kouřit, je asi následující: Minimum jsou asi dva dny, kdy je největší pravděpodobnost přestat kouřit a ani vám to nepříjde. Prvních asi sedm dnů závislost = chuť na cigaretu a projevy abstinčních příznaků stoupají. Taký se říká, že nejhorší je vydržet první týden. Dalších sedm dnů stoupání zvolňuje a zhruba po patnácti dnech dosahuje maxima. V dalších asi patnácti dnech se závislost snižuje a abstinční příznaky se stabilizují. S minimem jsou tu zase jeden až dva dny s největší pravděpodobností toho, že přestanete kouřit. Domnívám se, že stejná zákonitost může platit pro jakoukoliv závislost. Pokud tomu tak je, tak léčba alkoholiků bez zohlednění této zákonitosti je nejspíš promrhanou investicí. **Malá úspěšnost pokusů přestat kouřit a úspěšnost léčby alkoholiků to možná potvrzuje. Ještě větší přínosem by bylo, pokud by to platilo i u drogových závislostí.**

Bohužel je mimo mé možnosti tuto hypotézu ověřit na větším počtu kuřáků. Uvítal bych, pokud by někdo zkusil přestat kouřit s využitím této hypotézy a vyjádřil se na adresu vkarst@seznam.cz.



BEZ CIGARETY = VYSTOUPIT ZE ZÁVISLOSTI

Text: Lenka Clara, foto: pixabay.com

KDYSI JSEM BYLA VELMI SILNÝ KUŘÁK. KOUŘILA JSEM AŽ 60 CIGARET DENNĚ. JE TO UŽ VÍC NEŽ 3 X 7 LET. PŘESTALA JSEM DEN ZE DNE. NE PROTO, ŽE BYCH BYLA NEMOCNÁ NEBO MĚLA JINÝ PODOBNĚ SROVNATELNÝ DŮVOD. PROBUDILA JSEM SE.

Pokusy zanechat kouření jsem za 17 let závislosti podnikla nespočetněkrát. Mnohokrát jsem byla pevně rozhodnutá. Vůli jsme měla vždy v zásadě stejnou. Přestávala jsem v nejružnějších obdobích a různým způsobem. Žádnou souvislost – časovou ani jinou – jsem mezi svými pokusy neobjevila. Až do tohoto okamžiku před 22 lety doby jsem „přestávala kouřit“ vždy marně.

Moje zkušenost tak nemá nic společného se sinusoidami, které jsem sama nikdy v životě nezkoumala (a článek o nich ani nedává návod, jak „správný den“ nalézt), ale vyšším vedením a pomocí, které se mi v té souvislosti dostalo.

Procházela jsem tehdy obdobím, kdy jsem se snažila něco nefunkčního velmi změnit nebo alespoň významně posunout. Tehdy jsem byla na dně. Vyčerpaná, pohlcená prací, ve stavu, kdy jsem už skoro tři roky užívala prášky na spaní, už další druh a silnější, a měla jsem strach ze závislosti. Bez nich jsem nedokázala usnout.

V tomto období mi najednou zasvitlo světlo. Přitáhla si mne jedna knížka (Třetí oko od Lobsanga Rampy), potkala jsem novou kamarádku – Zdenu, velmi jasnozřivou a úžasnou bytost, která mě nasměrovala ke krystalům, esencím, reiki a bachovým květovým esencím, které mi pomohly tak, že po měsíci užívání jsem se zbavila potíží s nespavostí naprosto – a pokud to ve vztahu ke svému dosavadnímu životu mohu říct, tak navždy.

Také další vzácnou ženu, Janu Lukešovou, která mi velmi vytýkala, že jsem v té době stále ještě kouřila. Ale když mě viděla, řekla: „Lenko, ty kouříš – a ještě se kvůli tomu na sebe zlobíš! To jsou dvě špatné věci najednou! Okamžitě se na sebe přestaň zlobit!“ A začala mi vyprávět historky o kamarádkách, z nichž jedna přestala kouřit po semináři Reiki II, další po tom, co se vrátila z Aramejského otčenáše, workshopu Gity Onnen a Lídy Chrástanské. Výklad zakončila slovy: „Uvidíš, že pokud si to budeš opravdu hodně přát, podaří se Ti to!“

Velmi dlouho jsem si to nedovedla představit. Cigarety mě uklidňovaly, kouření ke mně patřilo – byla to součást mé osobnosti. Opravdu mi to vadilo. Pomohlo mi, že jsem závislost, ale zvlášť kouření, viděla jako spoutávající a nás samotné otravující past, která nám bere život, energii a jasnost a namísto toho vkládá černá ložiska shluků energie a otravuje vnitřní prostředí, a byla jsem z toho zděšená, ale samo o sobě by to nestačilo.

Nečekala jsem tak dlouho. Na další seminář o měsíc později jsem šla už jako nekuřák. Opravdu jsem si přestat velmi, úpěnlivě přála. Přišla mi neobyčejná pomoc. V tu dobu jsem už pravidelně meditovala. Při meditaci se mi ukazovalo, jak dýchat a různé druhy dechu, změny v těle, čištění a projašování mysli, ale i osvobozování ducha. Viděla a vnímala jsem dech. Ukazovala se mi jeho podstata a význam, který pro nás má a teprve může mít. **Mou cestou bylo poznání. A milost, kterou na naše niterná přání odpovídají nebesa, pokud jim nestojí nic v cestě, a naše motivace není nízká, omezená nebo jinak sobecká. Sledujeme-li vyšší cíle – z lásky, touhy přiblížit se, růst duchovně.**

POMOHLO MI, ŽE JSEM ZÁVISLOST, ALE ZVLÁŠT KOUŘENÍ, VIDĚLA JAKO SPOUTÁVJÍCÍ A NÁS SAMOTNĚ OTRAVUJÍCÍ PAST, KTERÁ NÁM BERE ŽIVOT, ENERGIÍ A JASNOST A NAMÍSTO TOHO VKLÁDÁ ČERNÁ LOŽISKA SHLUKŮ ENERGIE A OTRAVUJE VNITŘNÍ PROSTŘEDÍ, A BYLA JSEM Z TOHO ZDĚŠENÁ, ALE SAMO O SOBĚ BY TO NESTAČILO.

Obracela jsem se k Bohu – prosila o vedení a o pomoc. Kouřila jsem příliš dlouho a hodně. Nedovedla jsem si představit, že bych to zvládla sama. Pokoušela jsem se už tolikrát!

Pak jsem se jeden den ráno probudila a věděla jsem, že pokud to zvládnu dnes, že si nezapálím, nebudu kouřit už nikdy. Později jsem stejně – se stejnou pomocí – přešla na pránu.

Když přemýšlím o dalších odlišnostech dřívějších neúspěšných pokusů, byly ještě tři, dost zásadní. I ony podobné přechodu na pránu:

Vytvořila jsem si plán. Cítila jsem, že zapálit si cigaretu patřilo k mému stylu, k mojí osobnosti, respektive k tomu, jak se projevovala navenek. Věděla jsem, že by tam vznikla „díra“, pokud bych prostě jen tak, bez dalšího, přestala. Vytvořila jsem si

proto pro sebe „plán“ – co mi to všechno přinese? Na co se těším? Cíle byly duchovní (jen tělo nestačí – nestačilo mi nikdy, když bylo zapotřebí tak velké síly ke změně) – pokrok, duchovní cíle, vývoj, i duševní. Těšila jsem se na energii, čistotu, nebudu páchnout ale vonět – pracovat s aromaterapií. Pořídila jsem si první esence. Nebylo v tom tedy nic negativního (není to zdravé, stojí to peníze...), ale čistě pozitivní myšlenky a „plán“ – a také ty vyšší, duchovní a dušení cíle.

A do třetice: to rozhodnutí bylo hluboké. Zvnitřněné. Plně jsem se s ním identifikovala. Ještě než k tomu došlo, byla jsem „jiná“.

Přání – touha duše a rozhodnutí (ne hry na povrchu „měla bych...“), je vždycky nesmírně, nesmírně důležité: identifikace. Hluboké zvnitřnění. Přijetí nové myšlenky, nového programu. Výměna toho negativního ve starém za pozitivní cíle a náplň nového. Ne potlačení negativního. Výměna za nové – kvalitativně vyšší – radostnější = lákavější. Netrháme se na kusy a nevytváříme v sobě propast. Jdeme dál. Rozvíjíme se. Jiný byl i průběh „období odvykání“. I zde jsem cítila výraznou pomoc nebes: první týden jsem byla nervózní, později nervozita slábla, až (s narůstající radostí už od prvního dne) odezněla úplně. Fyzické abstinence příznaky jsem neměla žádné. Říká se, že pokud uděláme krok k Bohu, on k nám jich udělá sto. Jedním z projevů důležité pomoci, na kterou v tomto případě vzpomínám s vděčností i s pobavením, byly noční můry – sny, ve kterých jsem si zapálila cigaretu – a zpocená hrůzou, jak jsem to mohla udělat, jsem se probouzela. www.mistosestkavani.cz

Píšu tento článek jako reflexi inspirativní zkušenosti pana Vavřince Karsta, ale věnuji ho vám všem, kdo se pokoušíte „přestat“ – nejenom kouřit, ale zbavit se jakékoli závislosti. A vzhledem k návaznosti na moji pozdější pránickou zkušenost i všem, kdo se pokoušíte – přejete si – blížíte se přechodu na pránu. Kéž vám na vaší cestě – každému z vás – toto sdílení pomůže!